

stavební, nebylo však v průběhu komisionelního jednání ani konstatováno ani jinak dáno na jevo, že jde o žádost za povolení stavby podle zákona o stavebním ruchu. Neměl tedy žal. úřad pro svůj skutkový předpoklad, že jde o žádost takto kvalifikovanou ve spisech žádné opory. Vycházel zřejmě z právního názoru, že stačí ona poznámka v písemné žádosti stavební, jejíž obsah interesenti nemají povinnost a snad ani příležitost poznati. Tento názor je však podle toho, co bylo řečeno, nesprávný.

Zákonný základ příslušnosti žal. úřadu jakožto poslední stolice ve věcech stavebních nespočívá ovšem toliko v ustanovení § 62 odst. 4 zák. o stav. ruchu č. 45/1930 Sb. Podle § 5 zák. o organizaci politické správy č. 125/1927 Sb. přešla na zem. úřad i instanční příslušnost, jež podle § 126 stav. řádu č. 40/1886 z. z. čes. ve věcech stavebních až dotud náležela zem. výboru. Vykonáváje tuto příslušnost musí se však zem. úřad řídit procesními předpisy cit. řádu stavebního. Podle ustanovení § 126 tohoto stav. řádu ve spojení s čl. I zem. zák. č. 16/1887 z. z. čes. je však zem. výbor (nyní podle § 5 zák. o organizaci politické správy zemský úřad) povolán rozhodovati o stížnostech do rozhodnutí okr. výboru (podle § 4 zák. o org. pol. správy okr. úřadu). Podle posledního odstavce § 126 cit. stav. řádu je pak lhůta rekursní stanovena čtrnácti dny. Příslušnost žal. úřadu k instančnímu přezkoumání výroku měst. úřadu obce P., byla by tedy jen tehdy dána a také osmidenní lhůta odvolací podle § 62 zák. o stav. ruchu by jen tehdy platila, kdyby šlo o věc podléhající ustanovením sedmé hlavy zákona o stav. ruchu, což arci žal. úřad, vycházeje z mylného právního názoru předpokládal, ač pro tento svůj předpoklad neměl ve spisech dostatečné opory.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost, aniž měl nss příčinu zabývat se otázkou, zdali kratší (t. j. osmidenní) lhůta odvolací předepsaná ve věcech projednávaných podle zák. o stav. ruchu, byla by pro účastníky závazná, kdyby bylo aspoň v rozhodnutí stav. úřadu dáno na jevo, že jde o věc projednávanou podle zák. o stav. ruchu, neboť ani ve výměru stav. úřadu I. stolice není žádným způsobem naznačeno, že šlo o stavební věc takto kvalifikovanou.

Č. 11.208.

Stavební právo (Slezsko). — Řízení správní:
I. Obecní zastupitelstvo jako odvolací úřad stavební není povinno připojovati ku svým rozhodnutím poučení o opravných prostředcích. —
II. K úplnosti poučení o opravných prostředcích náleží také udání úřadu, u kterého jest opravný prostředek podati.

(Nález ze dne 11. dubna 1934 č. 7443.)

Prejudikatura: ad II: Boh. A 1085/21, 1748/22; srov. Boh. A 851/21, 1562/22, 2005/23.

Věc: František P. ve F. proti zemskému úřadu v Brně o včasnost opravného prostředku ve věci stavební.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Městské zastupitelstvo ve Frýdku jako stavební úřad II. stolice usneslo se dne 16. ledna 1931, aby nebylo vyhověno odvolání st-lovu, podanému z některých podmínek uděleného mu stavebního povolení. Usnesení toto bylo st-li intimováno výměrem z 5. února 1931, ve kterém bylo obsaženo toto poučení o opravném prostředku: »Z tohoto rozhodnutí lze se odvolati k okr. úřadu. Případné odvolání dlužno podati v propadné 14denní lhůtě ode dne vyrozumění (doručení) počítaje.« Výměr ten byl doručen st-li dne 7. února 1931. St-l podal z něho odvolání přímo u okr. úřadu ve Frýdku, které došlo tam podle podacího razítka dne 21. února 1931. Odvolání spolu s dodatkem k němu, došlým k témuž úřadu dne 26. února 1931, bylo zasláno okr. úřadem ve Frýdku měst. úřadu tamtéž dopisem z 26. února 1931 a došlo k tomuto úřadu dne 4. března 1931.

Okr. úřad ve Frýdku pak výměrem z 1. července 1931 odvolání st-lovo zamítl na základě § 105 slez. stav. řádu z 2. června 1883 č. 26 z. z. sl. z těchto důvodů: Podle § 90 slez. obec. zřiz. a § 12 zák. č. 76/1919 Sb. nutno odvolání z usnesení obecního zastupitelstva podati v nepřestupné 14denní lhůtě ode dne vyhlášeného usnesení neb oznámení, a to u představenstva obce. Nař. výměr dostal jste 7. února 1931, odvolání jste však zaslal okr. úřadu ve Frýdku dne 20. února 1931, odkud bylo vypraveno městskému úřadu ve Frýdku a došlo k němu teprve dne 4. března 1931, tedy po uplynutí uvedené 14denní lhůty.

Další odvolání st-lovo z tohoto výměru zamítl zem. úřad v Brně z důvodů v něm uvedených, k nimž podotkl ještě toto: Slez. stav. řád ani slez. obecní zřízení nemá předpisů, které by stav. úřadu při rozhodování o stav. povolení ukládaly povinnost, aby příslušné rozhodnutí opatřil poučením o opravných prostředcích. Nemůže proto neúplně takové poučení, v daném případě tedy okolnost, že ve výměru měst. úřadu ve Frýdku z 5. února 1931 nebyl udán úřad, u kterého nutno podati odvolání z usnesení měst. zastupitelstva, zakládati vadu řízení.

Stížnost, podaná na toto rozhodnutí, domáhá se jeho zrušení pro vadnost řízení a nezákonnost. Namítá, že nař. rozhodnutí odporuje ustanovení § 105 slez. stav. řádu, podle něhož při rekursech proti rozhodnutím zeměpanských úřadů ve věcech stavebních a při lhůtách pro takové rekursy má býti použito všeobecných politických předpisů, tedy také předpisů § 71 vl. nař. č. 8/1928 Sb., který ustanovuje, že poučení o opravném prostředku má obsahovati mimo jiné také údaj, u kterého úřadu lze se z rozhodnutí odvolati, a že nesprávné nebo neúplné poučení nemůže býti straně na újmu. Takto snaží se stížnost vyvrátiti správnost právního názoru žal. úřadu, že st-li ve výměru městského úřadu ve Frýdku z 5. února 1931 poučení o opravném prostředku dáno býti nemusilo, hájíc mínění opačné.

Po této stránce není však možno stížnosti přisvědčiti, neboť přehlíží, že předpis 2. odst. § 105 slez. stav. řádu týká se jen těch rekursů, jež čelí proti rozhodnutím »zeměpanských« úřadů ve věcech stavebních, t. j. těch, jež přikázány jsou do oboru působnosti okr. úřadů podle

§ 106 a zem. úřadu podle § 107 cit. stav. řádu. V daném případě nešlo však o rekurs proti rozhodnutí zeměpanského úřadu, resp. úřadu na jeho místo nastoupivšího, nýbrž proti usnesení městského zastupitelstva, tedy orgánu samosprávného. Pro takovéto rekursy neplatí však ustanovení 2. odst. § 105 cit. stav. řádu, nýbrž předpis 1. odst. tohoto paragrafu, podle něhož rekurs proti rozhodnutím obecního úřadu jest normován v obecním řízení a v městech, jež mají vlastní statut, ustanoveními tohoto statutu. V obecním zřízení slezském, které od 1. prosince 1928 platí také pro město Frýdek podle § 3 vl. nař. č. 174/1928 Sb., není však právní normy, která by ukládala obecním úřadům stavebním, aby ke svým rozhodnutím připojovaly poučení o opravných prostředcích. Povinnost taková jest však dána, jak nss konstantně judikuje, právě jen tam, kde to pozitivní norma výslovně předpisuje; analogicky používati takových předpisů nelze. Námitka stížnosti, že ve výměru městského úřadu ve Frýdku z 5. února 1931 st-li mělo býti dáno poučení o opravném prostředku, jest podle toho bezdůvodná.

Jiná jest arci otázka, jak se má věc, jestliže úřad, nemaje k tomu v pozitivní normě předepsané povinnosti, dá straně přes to právní poučení, které však není správné nebo úplné. Žal. úřad má za to, že takovéto neúplné poučení nezakládá vadu řízení, vycházejí z právního názoru, že není-li úřad po zákonu vůbec povinen dáti straně poučení o opravném prostředku, nesejde na tom, zda udělené poučení bylo správné, resp. úplné. Leč tento závěr e contrario shledal nss pochybným a opíraje se o své plenární usnesení z 2. května 1921, vyslovil již v nál. Boh. A 851/21, 1085/21, 1562/22, 1748/22, 2005/23 a j., že i když úřadům samosprávným není uložena povinnost, aby připojily k svým rozhodnutím poučení o opravných prostředcích, učiní-li tak, musí býti poučení takové správné a úplné, a že poučení, které není úplné a jest s to, aby stranu uvedlo v omyl, jest podstatně vadné ve smyslu § 6 odst. 2 zák. o ss, ke kteréžto vadě, porušující zásady správního řízení, má odvolací instance přihlížeti z povinnosti úřední.

Poučení o opravném prostředku jest podle vývodů uvedených zejména v nál. Boh. A 1085/21 a 1748/22 jen tehdy úplné, obsahuje-li nejen údaj, že se lze z rozhodnutí odvolati, a v které lhůtě, ale také u kterého úřadu jest odvolání podati. Tento poslední údaj v poučení připojeném ve výměru městského úřadu ve Frýdku z 5. února 1931 však chyběl, takže poučení to bylo neúplné a proto podstatně vadné, což stížnost právem vytýká. St-l byl pak tímto neúplným poučením uveden v omyl, takže svůj rekurs podal místo u měst. úřadu ve Frýdku přímo u okresního úřadu tamtéž a k měst. úřadu, u něhož měl býti podán, došel již opožděně, čímž procesní situace st-lova byla zhoršena.

Žal. úřad byl proto povinen k onomu vadnému právnímu poučení vzhledem k jeho následkům přihlídnouti z povinnosti úřední. Poněvadž toho neučinil, trpí jeho rozhodnutí podstatnou vadou procesní.

Č. 11.209.

Vojenské věci: * Nárok na vojenské zaopatřovací požitky vojenských osob ze stavu mužstva — poddůstojníky z povolání v to